

Oci o lleure

Els nostres reporters tenen especial predilecció per a crear i inventar-se un llenguatge nou i menystenir el vocabulari popular, allò que s'havia dit de tota la vida. En tenim un altre cas amb l'ús exclusiu del mot *oci*, per a definir allò que en català sempre n'havíem dit *lleure*. Però no és pas que vulguin instruir-nos amb noves paraules, no; el fet és que *oci* s'assembla moltíssim al mot castellà *ocio* i, en canvi, *lleure* s'allunya moltíssim de les formes usades pels espanyols; no cal dubtar-ne, això els complicaria excessivament les traduccions literals que els agrada fer (sempre cercant la solució més fàcil per a ells, no per als lectors).

Efectivament, si cerquem *lleure* al *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans veurem que ens el defineix com a «temps lliure del qual hom disposa fora de les ocupacions regulars per a distreure's de les ocupacions quotidianes»; en canvi, si cerquem *oci* ens remet al mot *lleure* que, per tant, hauria de ser prioritari, ben al contrari de l'ús que en fan els mitjans de comunicació.

De fet, aquest mal ja fa temps que l'hem detectat: fan servir exclusivament *carrera* i no pas *cursa*, *creuar* i no pas *travessar*, *vacuna* i no pas *vaccí*, *buscar* i no pas *cercar*, *agricultors* i no pas *pagesos*, *contagiar* i no pas *encomanar*... No sabem si és per culpa de la mandra, del desconeixement o de la volguda imposició d'un català absolutament artificial i subordinat al castellà.